

træde de væsentligste af de af Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer vedrørende Anklageprincipets Gennemførelse (Punkt IV), hvilke Ændringer tilsigter paa forskellig Maade at fremhæve Paatalemyndighedens Pligt til at være den aktivt ledende ogsaa under Forundersøgelsen, medens Dommeren henvises til den mere formelle Ledelse af denne. Justitsministeriet maa nemlig formene, at Paatalemyndighedens Ret og Pligt til at tage Initiativet under Forundersøgelsen allerede har faaet tilstrækkeligt klart Udtryk i Retsplejelovens nuværende Affattelse, særlig dens § 819, og maa nære Betænkelighed ved yderligere end alt sket at indskrænke Dommerens Deltagelse i Forundersøgelsen, særlig ved — som foreslaaet af Udvalgets Flertal — som Hovedregel at henlægge Afhøringen af Vidner til Politimesteren eller Forsvareren. Naar Paatalemyndighedens og Dommerens Deltagelse i Forundersøgelsen ikke overalt former sig i Overensstemmelse med Lovens Ord og Mening skyldes det efter Justitsministeriets Formening ikke en Uklarhed i Lovens Affattelse, der vil kunne afhjælpes ved nye Lovregler. Aarsagen maa snarere søges i Forhold af mere personlig Art, der vil vedblive at bestaa, hvorledes end Loven er affattet, og som først, efterhaanden som den nyoprettede Paatalemyndighed udvikles mere og mere gennem det praktiske Arbejde, vil bringes til Ophør.

Foruden de saaledes fra Straffeprocessudvalgets Betænkning optagne Bestemmelser indeholder nærværende Lovforslag en Række Regler, der er foreslaaede af Retsplejeudvalget (§§ 20—22, 24—28, 30, 39—45, 47, 53 og 68. Endvidere foreslaas der forskellige Ændringer vedrørende Domstolens Organisation, særlig som Følge af en Omlægning af Vestre Landsrets og Søndre Landsrets Landomraade (§§ 1—5, 10, 13, 69 og 70), samt vedrørende Sagsførervæsenet (§§ 14—18), Stævningers Forkyndelse ved Postvæsenet (§§ 19, 23 og 71) og Foretagelsen af Eksekutions- og Udpantningsforretninger ved Politimester og Sognefoged (§§ 5, 31—38, 46, 48 og 49).

Om de enkelte Bestemmelser bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

(Retsplejelovens § 4).

Ifølge § 1 i Lov Nr. 256 af 28. Juni 1920 oprettedes der en ny Landsret: Søndre Landsret, omfattende de 4 sønderjyske Amter, hvorhos det bestemtes, at der endvidere til denne Landsret kan henlægges Omraader, der henhører under Østre eller

Vestre Landsret, dog først fra det Tidspunkt at regne, som maatte blive fastsat ved kgl. Anordning. Ifølge Lovens § 2 bestaar Søndre Landsret af en Præsident og 4 andre Landsdommere, og ifølge § 5 beskikkes der en Statsadvokat for Landsretskredsen.

Justitsministeriet har straks fra Lovens Ikrafttræden haft Opmærksomheden henvendt paa den i Loven forudsatte Mulighed af en *Udvidelse af Søndre Landsrets Omraade*, der vilde frembyde den store Fordel at bidrage til Sammensmeltningen mellem Landets forskellige Dele. Under 17. November 1922 har man dernæst modtaget en Skrivelse, hvori samtlige Landsrettens Medlemmer under Henvisning til, at Retten vilde kunne paatage sig et noget større Arbejde end det den nu paahvilende, rejser Spørgsmaalet om en Udvidelse af Landsretskredsens Omraade. Sagens Afgørelse vil derfor nu ikke kunne udskydes. Efter at have overvejet Forholdene nærmere, er Justitsministeriet naaet til det Resultat, at en Udvidelse af Søndre Landsrets Omraade bedst vil kunne ske paa den Maade, at Ribe Amt og Vejle Amt (d. v. s. Sydjyske Nævningekreds med Tingsted i Kolding, jfr. kgl. Anordning Nr. 158 af 10. Januar 1919) med Undtagelse af Bjerre Herred og Hatting Herred henlægges fra Vestre Landsretskreds til Søndre Landsretskreds, hvilket vil forøge den sidstnævnte Kreds's Folketal med 263,679, saaledes at den vil faa et Indbyggertal af 427,301, medens Vestre Landsretskreds vil faa 1,071,178 Indbyggere og Østre Landsretskreds beholde sine 1,769,352 Indbyggere. En saa omfattende Omlægning af Landsretskredsens Omraade bør efter Justitsministeriets Formening ske ved Lov, uanset at der — som ovenfor omtalt — i Loven af 28. Juni 1920 haves Hjemmel til at ændre Søndre Landsrets Omraade ved kgl. Anordning.

Samtidig hermed har man anset det for rettest, at det udtrykkelig i Loven angives, hvilket Landomraade, der henhører under hver af de 3 Landsretter, saaledes at man ikke nøjes med for Østre og Vestre Landsrets Vedkommende at henvise til den for Retsplejelovens Ikrafttræden bestaaende Tilstand.

Den foreslaaede Omlægning af Landsretskredsens Omraade vil efter Justitsministeriets Skøn muliggøre, at Antallet af Dommere i Vestre Landsret nedsættes fra 12 til 9, medens til Gengæld Antallet af Dommere i Søndre Landsret kun forøges fra 4 til 5. For Østre Landsrets Vedkom-